

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

ad propriam ecclesiam reduxerunt. In qua, per venerandæ virginis & martyris Dymptnæ merita, quotidie innumerabilia conuolant miracula.

Postea verò nobiliores loci incolæ, sacrum corpus theca ex auro & argento, ac preciosis lapidibus confecta exceperunt. Itaque Episcopus Cameracensis, cum immenso vulgi comitatu eò veniente, tumba lapidea sacræ virginis corpus, in thecam illam ex auro & argento fabrefactam, transtulit. Apperta autem tumba, inuenit antistes, in sacro veneranda virginis pectore, lapidem rubeum, cum inscriptione nominis Dymptnæ. Dubium nõ est eam ab angelis pectori sanctissimæ virginis impostam fuisse, vt per eum martyriũ cunctis innotesceret. Prædicta autem corporis translatio, magna cum celebritate, decimaquinta Maij peracta est: eoque die, memoriz martyrij eius, cum festiuis gaudijs instituta: quaquam eam coronam tricesimo mensis die adeptã sit.

Et quoniam diuersa conscripta miracula tantæ admiratione digna, quæ Dominus noster Iesus per gloriosam hanc virginem & martyrem mandata ostendere dignatus est, longum foret enarrare, breuitatis causã à nobis omituntur. Certe obediãtiam dæmonibus, cum ad eius venerabile templum in Ghele afferuntur, quotidie, per eam liberantur. Porro alia beneficia infinita deuotis suis precibus impetrat apud Dominum nostrum Iesum Christum, qui cum Patre & Spiritu sancto viuere & regnat in secula sempiterna. Amen.

VITA S. DOMNOLI EPISCOPI
 nomanensis. ex ea quæ est Haduini Præsulis
 quodam Domnoli familiari amico conscripta. Cla-

vni temporibus Clotarij Regis Francorum filij Clodouet & eius filij Chereberti ac successoris eius Chilperici circa annum Domini 571.

Beatissimus Domnolus ex generosis procreatus parentibus à primis annis insigni morum probitate vitæq; integritate, cunctis præluxit ad Cenomanicam urbem in multorum salutem nimis transmissus fuit. Cum alibi ad Episcopatum dignitate non sine magno honore euectus fuisset relicta patria, parentibusq; & cunctis, quas possidebat, rebus, Romæ orationis ergo profectus est: cum ad sacra Apostolorum limina, animi sui motioni fecisset satis, post longa itineris emensata, Domino gubernante ad Cenomanos appueros, propter obitum sui Pontificis, magno affectos animi mœrore affectos. Iampridè enim beatus Imoëes ad Dñm migrarat: & laboris sui præsecutus maximum sui desiderium reliquerat. Cumque Clerus & populus vniuersus alium eum & honore dignum exquireret, viso Domnolus, vnanimi consensu, oēs id honoris in eum conuulerunt: & inuitum ac reluctatem planè, eum dignitatis gradum ascendere compulerunt. Cominus itaque cathedram subijit: illudque nobilitatis signè perpetuò gestauit, quo, Christo, die ac nocte, alacri & iucundo animo gratiam exhibebat virtutem. Neque tamen vel à generis nobilitate ab operum sanctitate, gloriolæ & laudis succurrabat: sed præclara de se præbens virtutum exempla, intrà se suos thesauros deponens, totusque celesti disciplinæ addictus omnem mundi pompam egregiè calcabat. Erat magna caritate ac beneuolentia, Germano sanctissimo Antistiti coniuuctus, quem in omnibus

16 Maij. Obijt i. Decembriis.

It Romam orationis causa.

S. Domnolus fit Cenomanos Antistes.

S. Domnolus Germano familiaris.

bus

PNÄ
In qua, per re-
merita, quo-
cula.
sacrum con-
siohis lapidibus
opus Camer-
u ed veniens, de
s, in theca
tranluit. A-
in sacro reser-
beum, cum
um nõ est
inis impo-
is innotescit
o, magna
acta est: ex-
liuo gaudet
ricissimo me-
miracula
nostr lesa
yrem man-
t enarrare
Ce: re ob-
le exempl
eam liberat
tis suis cal-
tri lesam
eto viuit
SCOPI C
i Præfata
conscripta

bus pietatis operibus consultorem habebat fidelis-
 simum, optimūque: prorsus ut mutuis adhorta-
 tionibus inflāmati, subiectis sibi populis haud vul-
 gariter prodesse. Cumque pietatis & religionis
 cultor eximius eos præcipuo cōplēderetur amo-
 re, qui abstracti ab omni prophanorum hominum
 congressu, Deo familiarius suauisue famularen-
 tur; monasteriū in suburbio ciuitatis suæ extru-
 it, quo præclaras leges, conuertendis ad Christianam
 animabus, aptissimas cōdidit: & plurimis sanctis
 exploratę salutis hominibus viam vitę aperuit, & ad
 portū saluationis æternę perduxit. In ea item ciui-
 tate, in qua S. Iulianus, primus Cenomanorum epi-
 scopus, corpore requiescit, iuxta monasterium
 Victurij, monasticum institutū, quod iampe des-
 illie florere cœperat, mirifice augmentauit, adeo
 ut quinquaginta ferē patribus fratribusque ceteris
 necessaria, tam ad illorum, quā peregrinorū
 aduentantium victum, magnificē suppediret.
 Aliud quoque monasterium & xenodochium ve-
 tra Sartam flumen ædificauit, suęque ecclesie ho-
 bus ita dotauit, ut pauperes & peregrini, egenos
 oēs, quos vicina vrbs capere nō poterat, recepere
 possent. Quanta autem seueritate in castigando peccato-
 rum corpusculo, vsus fuerit, quā se perpetuis vigiliis
 confecerit, quā in præstandis elemosinis libe-
 ralis & profusus fuerit, nullis ferē verbis explere
 potest: quādoquidem eiusmodi pietatis operibus
 quo inanis glorię fumo inficerentur, etiam paratissimè
 quā palām exercebat. Nullum omnino tempus
 quantumuis exiguum præterlabi sinebat, quod
 vel proximorum saluti consulere, vel aliquorū
 suos profectus adijceret. Quod si quis eius vitam
 diligentius scrutari voluerit, magnarum virtutum
 etiam reperi-

Construit
 monaste-
 rium.

Exercitia
 S. viri.

Miracula inueniunt, e quibus nos vel pauca prome-

Quodam die Dominico, cum peracto officio so-

lenni, ad mensam, ex more, pransurus accederet, cœ-

lataque aquam minister in eius manus infun-

dit, & lotis manibus, malleum asportaret; cœ-

quidam, Seagrius nomine, aquam illam, que de

manibus Pontificis defluerat, sibi dari petijt: ea

os oculos abluturus. Minister id parui pendens,

solutam aquam ei tradidit. Ea cœcus suos per-

dens oculos, mox in Christi nomine, visum re-

dit: letusque abscessit. Vir quidam, genere nobi-

li, & opibus prædiues, qui regi à consilijs erat, in

ecclesia, Tridenti nomine, cui vir Dei præ-

uaserat: eamque obstinato animo, per sum-

am iniquitatem, sibi vendicabat. Vir autem san-

ctum crebro illum admoneret, vt à suis malefi-

cijs cessaret, nihilque tamen monendo profice-

randem ad precandum Dominum se contulit,

pro expiandis peccatis; olim à fidelibus ec-

clesiæ donatas, ipsi restitueret. Interim sacrilegus,

Deo dicatarum occupator, diuina ultione,

corripitur: neque tamen res male usurpata

restituere voluit, vt eius poena fieret cumulatior.

autem ea febre dire afflictaretur, lecto decum-

visus est sibi, nocte quadam videre matrem

suam (cui res ab ipso usurpata, vnaque beatis-

simis Geruasio & Protasio dicata erant) fer-

uente malleo ipsum in fronte percutientem. Mox igi-

ter malleo terrore correptus, vocato ad se Domno-

rum ipsi ablatas cum scenore restituit: & preci-

bus Domnoli sanitatem quidem recuperauit, sed

in frontis eius malleo impressi, quodam vixit,

signa reseruauit: non alia proculdubio de causa,

quam

Tt

quam

quàm vt suo exemplo à simili facinore alios ab-
 &erreret.

Quodam Quadragesimæ tempore, cum vir fan-
 ctus in cellam Anisolæ monasterij sese abdidisset,
 vt liberiùs diuinis rebus, in silentio & solitudine
 vacaret, Francus quidã regi valdè familiaris, quan-
 dam eius ecclesiæ villam, Bonallem nomine, in pa-
 go Stadinse sitam, ad se rapuit. Eam iniquitate
 vir Dei molestè ferens, transacta Paschali solenni-
 tate, per se vindicare statuit. Itaque præpotens
 Dei auxilio fretus, animo intrepidus eò se con-
 lit: vt res suæ fidei creditas recuperaret. Francus
 autèm qui tunc fortè eadem in villa amicis opor-
 dabat, bellosque admodùm agebat homunculos, re-
 primùm de aduentu antistitis certior factus est, pe-
 nimo commotus, à tota villa iussit eum excludi
 prorsus, eijciq̃ue. Et quidem Episcopus non recu-
 citrans, dedit locum iræ: sed mox diuina vis in
 sacrilegum est excitata. Nocte enim illa, viro fan-
 cto in precibus persistente, sacrilegum febris inu-
 sit: & manè altero infœlicem ab illo extortit an-
 mam. Eius tam repentino interitu cæteri, qui re-
 dem scelere sese constrinxerant, metu correpti, pro-
 clesijs ablata restituerunt & antistitem, vt pariter
 reueriti sunt.

Puerulus quidam, Rainarius nomine, oculorū
 auriumq̃ue & linguæ ac pedum officio miserè or-
 batus, crucis signo à viro sancto munitus & sacro
 inunctus oleo, totus reualuit. Quodam die in vi-
 la ecclesiæ, quam Baladonem vocant, sancto Ep-
 scopo, pontificale exequenti ministerium, Magis-
 rius quidam oblatus est, qui die Dominico, magis
 remeritate audaciq̃ue, ab opere non cessans, Deo
 valescente, luminibus orbatus fuerat. Vir sanctus
 caput

oppresso Crucis signo, cœcitatein depulit, visum
 reformavit, monuitque hominem nē deinceps di-
 vni Deo consecratū violare præsumeret. Cū
 quando vir sanctus nō longē à carcere quodam,
 quo plurimi vincti tenebantur, iter haberet &
 mirabiles damnatorum voces & eiulatus audi-
 it, misericordia motus, per ministrum custodi-
 endavit, vt vinctos illos absolutos pateretur ab-
 ire. Illo autem recusante vir sanctus, cum lachry-
 s pro eorum redemptione Dominum rogavit :
 ecce, die tertio, spontē aperto carcer, omnibus
 secundi potestatem fecit. Plurimos etiā dæmonio
 ossos liberavit : dæmonesque solo Crucis signo
 onfigavit. AEGros quoq; & malē affectos diuer-
 que languoribus laborantes, nullo negotio cura-
 adeo vt miraculorū assiduitate fama eius lon-
 gēq; cum admiratione vagaretur. Porrò tanta
 omni vis & facultas ei inerat, vt vix quisquā tam
 pectore viseretur quem eius cōciones ad la-
 rmas non mouerent. Totus in eam curam in-
 erat, ne ad supernam illam ciuitatem solus
 cenderet, sed socios eò secū quamplurimos ad-
 eret. Nihil in eius actionibus cernebatur, quod
 Deum non pertineret : nihil in sermonibus eius
 osum percipiebatur. Ad altare rarò sine lachry-
 s, ad mensam nunquā sine pauperibus conui-
 accessit. Multa animi deuotione, opera beni-
 tatis & misericordix prosequabatur, studebat
 esse desolatis, egentes alere, vestire nudos, &
 pla non posset, prompta animi beneuolentia,
 onibus ferre opē. Porrò peracto iam militiq; cer-
 ne, cū se ad alteram vitam à Domino vocari
 gegeret, præclara admodū pietatis monita di-
 uis dedit & antiqui hostis infidias ei detexit,

Carcerem
suis preci-
bus aperit.

Cōcionum
eius effica-
cia.

